

La pell besa la pell

S'atenua la llum.

Al delta l'aire vibra
pel batec d'unes ales,
amb el claqueig dels ànecs.

S'estronca la suor,
s'obren els llavis
al tast fresc de la síndria.

Al laberint dels ulls
hi ha un gest nostàlgic,
la pell besa la pell
i la tristesa amaina.

Duu el riu, com una barca,
el somni d'unes mans.

Carles Duarte